వారసుడు

"ఏమ్...నిన్నే...సరోజా...లే...తెల్లవారబోతోంది"

"ఊ...అబ్బ...ఆ(...

ఆమె ముద్దుగా. చిరుకోపంతో, కళ్ళింకా మూసుకునే అన్నది. "అబ్బ నిద్ర పోనిద్దూ."

"లేదు మనం వెలుగు రాకుండానే వెళ్లాలని తెలీదా" అన్నాడు. ఆమె సమాధానం చెప్పకుండా ప్రక్కలో అటు, ఇటు పొర్లి తిరిగీ నిద్రపోయింది. రాజు ఆలోచిస్తూ పడుకున్నాడు. అతడికి ఎంతో అలసటగావుంది. హాయిగావుంది. చాలాసార్లు యిలా ఈ హాయిని డబ్బుతో కొన్నాడు. సరోజకూడా ఏమీ అమాయకురాలుకాదు. పొట్టమీద వాతలే సాక్ష్యం. కాలేజీ ఆడపిల్లలు అనుకున్నంత అమాయకురాలేంకాదు. అయినా ఆమెతో ఏమిటో బాగుంటుంది. ఆమెఅంటే యిష్టంతనకు, ఆమెను ప్రేమిస్తున్నాడా? చ... దేవుడు, మతంలాగ... ప్రేమకూడా "అవుట్ఆఫ్ డేట్" ఈ రోజుల్లో.

తనలాగే ఎంతమంది (యిట్లా ఈ హోటల్ గదుల్లో దొంగతనంగా... నవ్వుకున్నాడు. ప్రతిసారీ తను యిట్లా సాహసంచేస్తునే వున్నాడు. పెద్ద పోష్ హోటళ్ళు అయితే ఫరవాలేదు. పెద్దపెద్దవాళ్ళకూడా వుంటారు కాబట్టి పోలీస్ రైడ్స్ భయంలేదు. ఏమైనా యింకనుంచీ హోటల్లో దిగకూడదు.

ఆమె లేచింది. ఒళ్ళు విరుచుకుంది. సాయంత్రం ఎంతో కష్టపడి అమర్చుకున్న జుట్టు చిక్కుపడింది. మేకప్‌లేని ముఖంలో కళ్ళక్రింద పిల్లి పాదాలు, ఒంటిమీద చీర సరిగాలేదు. అతడిని బయటికి వెళ్ళమంది, మారాంచేశాడు. బుజాలతో నెట్టి బయటకు పంపించింది. దగ్గరగా వేసివున్న తలుపుసందులోంచి చూశాడు. నలిగిపోయిన లంగా కట్టుకుంటోంది, జాకెట్టుపిన్ను పట్టటంలేదు. తానెరిగివున్న ఆ నగ్న శరీరం తలుపు సందులోంచి మరింత అందంగా కనిపించింది.

"Taxi కోసం బాయ్‌ని పిలుస్తా"నంటూ వెళ్లాడు. కారిడార్‌లో మూలగా పడుకున్న బాయ్‌ని లేపాడు. టాక్సీ పిలవమని చెప్పాడు. తిరిగివస్తూ దూరంగా మెట్ల

దిగుతున్న వ్యక్తిని చూసి మూర్ఛపోయినంతపని అయ్యింది. ఎవరా మనిషి? అమ్మ లాగావుంది. లైట్లు డిమ్‌గావున్నయ్. తను సరిగా చూశాడా! అమ్మే సందేహంలేదు. తనకి గుర్తే ఆ నడక. క్షణం కల్లోలం.

"అయితే అమ్మ రాత్రి ఈ హోటల్లో వుందా" ఆ మాటలకు ఏమిటి అర్థమో తెలియలేదు. అవే రెండు మూడుసార్లు అనుకున్నాడు ఉపశమనంగా. ఆ విషయం అబద్ధం అన్నట్లుగా. కాని కళ్లారా చూశాడే ఎలా కాదనడం.

"ఎందుకు వుంది ఈ హోటల్లో" ఆడవాళ్ళు రాత్రిపూట ఈ గదుల్లో ఎందుకు వుంటారో తనకు తెలియదా. "అహ...ఛీ

"మరి ఎందుకున్నట్లు" తనకు నిజంగా తెలీదా...

నాన్న వరద ప్రాంతాల పర్యటనకు నిన్ననేకదా వెళ్ళింది.

అమ్మకూడా...తను చేస్తున్నపనే ఛీ.ఛీ...

తనామెకు వారసుడా...

"టాక్సీ వచ్చిందిసార్"...

అడుగులో అడుగువేసుకుంటు గదిలోకి వెళ్ళాడు.

"నువ్వు వెళ్ళిపో సరోజా" అన్నాడు.

"నీవు మరి"

"కొంచెం ఆగివస్తాను" డబ్బుతీసి యివ్వబోయాడు. వద్దన్నట్లు తలూపింది. సన్నగా నవ్వింది.

"మరల ఎప్పుడు కలవటం" అంది.

మనస్సు దిగులు పడ్డది. ఉత్సాహం కలుగలేదు. ఇంకవద్దు అందామనుకున్నాడు. "నాల్గురోజులు తర్వాత" అనిమాత్రం బయటకు అనేశాడు, ఆమె వెళ్ళిపోయింది. ఒకసంబంధం చీకటితో కలసిపోయింది.

తలుపు వేశాడు నిద్రపోవాలన్న యత్నం. నిద్రరాదు. ఏదో కుమిలింపు. ఎప్పుడు నిద్రపట్టిందో తెల్లవారింది.

బాయ్‌లు హడావిడిగా కాఫీలు, ఫలహారాలు చేరవేస్తున్నారు గదుల్లోకి.

బాయ్‌నిపిల్చి కాఫీ తీసుకురమ్మని చెప్పాడు.

ఇంటికి పోబుద్ధికాలేదు. తనకి మామూలుగా అమ్మాయిల్నిచూస్తేనే ఆలోచన్లు వస్తయ్. ఇప్పుడు అమ్మను చూసినదగ్గరనుంచీకూడా ఆలోచనలు తెగటంలేదు. తను ఇన్నాళ్ళూ అమ్మాయిలతో తిరిగినా ఏదో దొంగతనంగా, సరదాగాపు... ఒక చెడ్డ

పనిని చేస్తున్నానన్న ధైర్యం. మరి ఆపనే యిప్పుడు అమ్మచేస్తోందని తెలిసినప్పుడు బాధగావుంది.

రోడ్డుమీద నడుస్తున్నాడు. టాక్సీలోపోతే...

అందరూ అనుకునేది నిజమన్నమాట. అవును. ఆమధ్యకొన్ని పత్రికలుకూడా వ్రాసినవ్. అంటే నాన్న రాజకీయ వైకుంఠపాళిలో అమ్మ ఒక నిచ్చెనా? ఒకవేళ నాన్నకుతెలియకుండా అమ్మ యిలాచేస్తోందేమో అది సంభవంకాదు. తనకు బుద్ధితెలిసి నప్పటినుండి దూరంగావుండి చదువుకున్నాడు. కావాలనే దూరంగాఉంచారా?

అమ్మ యెవరితో యీరోజు హోటల్లో గడిపింది? పెద్దనాయకుడెవ్వరూ యీ ఊరు వచ్చినట్లులేదే! ఎవరన్నా పెద్ద వ్యాపారవేత్త వున్నాడేమో?... అందుకనేనా నాన్న వరదప్రాంతాల పర్యటనకు వెళ్ళింది. వేగంగానడవటం మొదలుపెట్టాడు. ఏయ్ టాక్సీ. టాక్సీ వెళ్ళిపోయింది. కసిగా ఇంకావేగంగా నడవటం మొదలుపెట్టాడు.

ఎండ నెత్తిమీదికివస్తోంది. తనకు గమ్యంలేదు. జనం మెల్లమెల్లగా చిక్కబడుతున్నారు రోడ్లమీద. ఇంకొంచెం ముందుకుపొయ్యేసరికి జనం యెక్కువయ్యారు. అక్కడ పోలీసులేదో బారునుతీరి జనాన్ని ముందుకురాకుండా అడ్డగిస్తున్నారు. ఆఅడ్డు కట్టమూలంగా జనం అక్కడ ఆగిపోయిన ప్రవాహంలాగా పైకిపొంగుతున్నారు. కేకలు వేస్తూ, ఈలలువేస్తూ తోసులాడుకుంటున్నారు: ఎందుకింతజనం యిక్కడవున్నారు. తను కాలేజీలో సమ్మెచేసినప్పుడు యిట్లాగావుండేది. అక్కడనవ్వుతూ తుళ్లుతూ నినాదాలు చేసేవాళ్లు ఇక్కడకొంతమంది నవ్వుతూ అరుస్తున్నారు. చాలామందికి ఎందుకు నినాదాలు చేస్తున్నారో తెలిసినట్లులేదు. చాలా నిర్వికారంగా వున్నవ్ వాళ్ళ ముఖాలు. ఎవరో ముందువరసలో అరుస్తూ మిగతాజనాన్ని అనిపిస్తున్నారు. "మాకోర్కెలు" అలాగా ఎవరు వారికోర్కెలు తీర్చడంలేదు? ప్రభుత్వమా?... "మంత్రులురాజీనామా చేయాలి" ప్రభుత్వమంటే మంత్రులా? అయితే నాన్నకూడా...అరే నాన్న పేరుకూడా విన్పిస్తోందే! డౌన్! డౌన్! నాన్నని అడగాలి, తను యిన్నాళ్లూ ఇవన్నీపట్టించుకో లేదు. అమ్మాయిలు! సినిమాలు, చదువులు, బార్లు... తప్ప తనకేవేమీ తెలియవు. ఇంతబాగుంటుందా జనంలోకలిస్తే జనం ఒకరినొకరు తోసుకుంటున్నారు. వెనకాలే తమవెంటవస్తున్న పోలీసులను అవహేళనచేస్తున్నారు. ఎంతధైర్యం. జనంలోకలిస్తే ధైర్యంవస్తుందా! ముందు జనం ఆగిపోయారు. వెనక జనం ముందుకునెట్టుతున్నారు. కేకలు, ఈలలు, జనంలో ఉద్రేకం.

అమ్మో! జనం పరిగెత్తుతున్నారు. తాను మధ్యలో చిక్కుబడి పొయ్యాడు. అంతా గందరగోళంగావుంది. టాక్సీలోపోతే బాగుండేది. లాఠీచార్జీ జరుగుతోం[illegible]!

351

అమ్మ యిప్పుడెలాగ, తాను కిందపడిపోయ్యాడు. ఒకలావాటి పోలీసువాడు లాఠీ తీసుకొని తనపై పడబోతున్నాడు. తన నెత్తిమీద లాఠీతో... అబ్బా... లారీలో ఎక్కిస్తున్నారు తనని... పోలీస్ స్టేషన్ వచ్చినట్లుంది.

గాయపడినవాళ్ళని చిరునామా రాసుకొని ఆసుపత్రికి పంపిస్తున్నారు. బాధగా వుంది. కణతలు మండుతున్నయ్.

పేరు చెప్పాడు, చిరునామాకూడా చెప్పాడు. సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ కంగారు పడిపోయ్యాడు. అతడి పై ఆఫీసరుకామాట్ను అతన్తోచెప్పాడు. ఇంటికి ఫోన్ చేశారు. తనని వేరేకార్లో ఆసుపత్రికి పంపించారు స్పెషల్ వార్డ్‌లో తను పడుకున్నాడు.

ఇంకో పది నిముషాల్లో అమ్మ వస్తుందట. అంటే యింట్లోనే వుందన్నమాట. పగలేగా వుంటుంది!

నొప్పిగావుంది. తను ఈ స్థితిలోవుంటానికి అమ్మే కారణం. జ్వరంవచ్చినట్లుగా వుంది.

దూరంగా అమ్మమాట వినిపిస్తోంది. ఆవిడముఖం ఎట్లాచూడడం.

"రాజూ ఎలావుంది."

"ఫరవాలేనన్నట్లు" తలూపేడు.

ఎక్కడికి వెళ్ళావు రాత్రి నువ్వు. ఆ జనంలో యెందుకున్నావు. మన కారు తీసుకొని వెళ్ళలేకపోయావా!

నొప్పిగా వుందన్నట్లు బాధగా మూలిగాడు. అయితే అమ్మ తమకారులోరాలేదా హోటల్‌కి. ఒకవేళ తనని చూసిందా హోటల్లో. నిజంగా, తనకు దెబ్బతగిలిందని బాధపడుతోందా! చెడుగా తిరిగే తల్లులకు బిడ్డలమీద ప్రేమ వుంటుందా!

"నాన్నగారికి ట్రంక్‌కాల్‌చేశాం"

"సీరియస్‌గా వుందని తెలియపరచవలసినవాళ్ళకి తెలియపరచాం" అన్నట్లుగా వుంది అగొంతు అనుకున్నాడు.

గాయం విషమించి తను చచ్చిపోడుగదా! తను చచ్చిపోతే యెవరు బాధ్యులు. ఒకళ్ళు చచ్చిపోవటానికి యింకొకళ్లు బాధ్యులుగావుంటారా. రహస్యంగా అమ్మ సంతోషిస్తుందా? అయినా తను అనామకంగా చచ్చిపోడు. ఇందాకా జనంలోకలిస్తే యెంత బాగుంది! అంతమంది జనానికి తను నాయకుడైతే వాళ్ళకోర్కెలు తను తీర్చగలిగితే అడ్డుగావున్న వాళ్ళందరినీ ఏరేస్తాడు తాను!

352

అయినా ఎందుకింత కసి తనకు. అమ్మ తిరుగుబోతుఅయితే ఎందుకు తనకు కోపం. తను యెంతమంది పెళ్ళయిన ఆడవాళ్ళతో...

ఆసుపత్రి మందులవాసన తనకిష్టంలేదు. ఎప్పుడూ చావు బ్రతుకుల మధ్య సంఘర్షణ జరుగుతూవుంటుంది యిక్కడ. శరీరంతో వ్యాపారం కొంతమందిచేస్తే చావుతో వ్యాపారంచేస్తారు డాక్టర్లు. తను యింకా కొన్నాళ్ళలో ఇంజనీరు అవుతాడు. తనుకూడా వ్యాపారంచెయ్యాలికామాల్ను. ఎవరితో...

మరునాడు దినపత్రికల్లో తనపేరు పెద్ద అక్షరాల్తో ఫలానా ఉద్యమంలో... గారి కుమార్డు గాయపడినవైనం. తను గొప్పవాడైనాడా?

ఇన్నాళ్ళూ ఈ పీడితమానవులగురించి యెందుకు తను ఆలోచించలేదు. ఈవిషయాలు తనకు తెలీవుఅంటానికి వీలులేదు. ప్రజలు నరకం అనుభవిస్తున్నారు అని తెలుసుకోటానికి ఒక ప్రత్యేక ప్రయత్నం చేయనవసరంలేదు. ఈ దౌష్ట్యాన్ని ప్రతిఘటించాలి. తాను విప్లవకారుడా? తను ఏదోఒకటి చెయ్యాలి.

తను అమ్మకేగాదు. నాన్నకుగూడా వారసుడౌతాడు.

తనవాన్నేనా?

— • — • —

"ప్రజలు మరణించాలి"

అంత నిషాలోనూ ఎంతో కసిగా అన్నాడు రాజు.

ఎదురుగా సోఫాలో కూర్చొన్న సరోజ నిశ్శబ్దప్రార్థనలో వున్నట్లు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"అసలు తప్పంతా ప్రజలదే! వాళ్ళని హత్యచెయ్యాలి" చేతులు జిలజిలలాడుతున్నయ్యేమోనన్నట్లు మెటికలు విరిచాడు. "అయినా ఒకళ్ళు చంపటం ఎందుకు ప్రజలను. రోజూ చస్తునేవున్నారు. రైలు ప్రమాదాల్లోనూ, వరదల్లోనూ, పోలీసుకాల్పులలో, ఆకలితోనూ" తనలో తను గొనుక్కున్నాడు.

ఈ రాజకీయ నాయకులు, ఈ మూఢమతాచార్యులు వంచితులని, దగుల్బాజీలని ప్రజలు ఎందుకు తెలుసుకోరు. బహుశ ప్రజలుకూడా అటువంటివాళ్ళేనేమో? లేకపోతే నాయకుల సమావేశాలకూ, సభలకూ జనం తండోపతండాలుగావెళ్ళి వాళ్ళుచెప్పే బూటకాన్నంతా జీర్ణించుకున్నట్లు మాట్లాడకుండా యిళ్ళకు తిరిగివస్తారు. ఇటువంటి ప్రజలకు విప్లవాలెందుకు? అసలు ప్రజలంటే ఎవరు?

353

జి.వో.లు: ఎస్.ఆర్.లు గురించి గంటలతరబడి మాట్లాడుతూ అప్పుడప్పుడు బల్లలకింద చేతులుచాస్తూ ప్రతి సంవత్సరము భార్యకు కడుపుని ప్రసాదిస్తూ, పేపరు హెడ్‌లైన్సు చదివి రాజకీయాలు చర్చించే గుమస్తా యింటలెక్చువల్స్‌కూడా ప్రజలేనా? లేక.

తల్లిదండ్రులకు తెలీకుండా కాలేజీ జీతాలు బదులు ఆడబ్బుని బార్‌లోతాగుతూ, తాగినతర్వాత మెరపకాయ బజ్జీలు తింటే బాగుంటుందో లేక కోడికూర్మా బాగుంటుందో అని నిష్ఫలంగా చర్చిస్తూ, చెత్తసినిమాలుచూస్తూ అంతకన్న చెత్తగా మాట్లాడుతూ ధనాన్నీ,క్షణాల్నీకాలుస్తూ బతికే ఈ విద్యార్థియువకులా ప్రజలంటే? లేక

ఆకలిమీద, దారిద్ర్యంమీద విప్లవ గీతాలువ్రాస్తూ తాగుతూ, తూలుతూ నోటికి వచ్చిందల్లా కవిత్వమనీ, వాదిస్తూ బ్రోకర్‌తో ఫలానా కాలేజీకర్ల్ కావాలి ఈ రాత్రికి అని అఘోరించే ముందుచూపు రచయితలా ప్రజలంటే...

నిజాయితీలేని రాజకీయ నాయకులకన్నా యీ అదృశ్య శాసనకర్తలు, గుమస్తా మేధావులు...వీళ్ళు... వీళ్ళని హత్యచెయ్యాలి.

ఎక్కడ మొదలుపెట్టాలి ఈ సర్పయాగం?

ఎర్రటి డిమ్‌లైట్లు వెలుగుతున్న 'బార్'లో కూర్చొని ఆలోచనల ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతున్నాడు రాజు. ఉద్రేకపడి పోతున్నాడు. ప్రజలరక్తంలాగావుంది తాను తాగే ద్రావకం.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్"అంది సరోజ.

"ఊ......"అంటూ కొంత సంబాళించుకున్నాడు.

"చూశావా ఈ న్యూస్‌పేపర్" మీ నాన్నగారు......పట్టణంలో గాంధి శత జయంత్యుత్సవాలు ప్రారంభించారట.

ఏమని మాట్లాడారో, గాంధిగారి బ్రహ్మచర్యం, హరిజనోద్ధరణా, అంతేనా"

"కరెక్టుగా ఊహించావ్"

అందులో ఊహించటానికి ఏమీలేదు. నాయకులు ఒక్కొక్కసీజన్లో ఒక్కొక్క విషయం గురించి మాటాడుతారు. ఇప్పుడు గాంధీసీజను. ఒక్క ఇడియట్‌గురించి, పదిమంది ఇడియట్స్ మాటాడటం, చిన్నగానవ్వేడు.

హరిజననాయకులైతేనేనాన్న, పంక్తిభోజనంచేస్తాడు, అధికారంలేని హరిజనులే అంటరానివాళ్ళు. నాయకత్వం, అధికారం, డబ్బు, హోదావుంటే కులమతాలు రద్దు ఆశ్చర్యం! ఈ హరి జనులుకూడా తెలుసుకోరు. తమ సంక్షేమానికి నాలుగుఉద్యోగాలు

354

యిప్పిస్తే మాట్లాడకుండా పడివుంటున్నారు తమకు పూర్తి సంక్షేమం చేకూరినట్లు. మొన్ననేకదా హరిజనబాలికల హాస్టల్లో యిద్దరాడపిల్లలకు కడుపు అయితే నాన్న హరిజన నాయకుణ్ణి రక్షించింది.

గాంధీగారి పుణ్యమాఅని హరిజనోద్ధరణ ఒక వ్యాపారంగా మారింది.

ఎదురుగావున్న గ్లాస్‌ని పూర్తి చేశాడు.

"డ్రింక్ నీ తలకి బాగా యెక్కింది." నవ్వుతూ అంది సరోజ.

సమాధానంగా మరికొంచెం పుచ్చుకున్నాడు.

ఒక్కసారిగా లేచినుంచున్నాడు. "నేను వెళ్ళాలి. మరల రేపు కలుస్తాను." అంటూ స్ప్రింగ్ డోర్స్ తెరుచుకొని బయటకువచ్చాడు. టాక్సీకోసం రోడ్డుమీద నిలబడ్డాడు. తానెప్పుడు తల్లిని ద్వేషించాడు. తనని చిన్నతనంనుంచీ దూరంగావుంచారు. ఎవరిదగ్గరో తాను పెరిగాడు. అందుచేతనే చెడ్డఅలవాట్లన్నీ నేర్చుకున్నాడు. అడ్డమైన ఆడవాళ్ళతో తిరిగాడు. ఏమైనా యింకొకళ్ళమీద కసి తీర్చుకోవడంలో యెంత ఆనందముందని!

టాక్సీ మెల్లగా పోతోంది. టైమ్ ఎంతఅయిందో.

సినిమాహాళ్ళు, పోస్టర్లు వల్చబడ్డజనం రోడ్లమీద వెలుగునీడల్లోకి తప్పుకుంటున్నారు. లెవెల్‌క్రాసింగ్‌దగ్గర టాక్సీ ఆగింది. రైలు అతివేగంగా వెళ్ళిపోయింది. ఇంటికి చేరాడు. దర్వాన్ టాక్సీని ఆపాడు. లోపలికి తొంగిచూశాడు. గుర్తించినట్లుగా గేటు తీశాడు.

హాలులో సోఫాలోకూర్చున్నాడు. అమ్మ యింట్లోలేదు. ఎక్కడికో మహిళాసంఘ ప్రారంభోత్సవానికి వెళ్ళిందట. రాత్రి పదిగంటలయింది. ఈ మహిళాసంఘాలు ఖరీదయిన డబ్బున్నఆడవాళ్ళు తమకాలక్షేపంకోసం యివన్నీ స్థాపించి ప్రజాసేవికలుగా చలామణీ అవుతున్నారు.

ఇన్నాళ్ళూ మంచో, చెడో మన సంస్కృతికి వారసులు ఆడవాళ్ళు. ఇప్పుడు వాళ్లు మగవారితో పోటీపడుతున్నారు. యితరులను అనుసరించటానికే, సంఘాన్ని పీడించటానికి, ఇంక ఫరవాలేదు రెండువేల వేటకుక్కలు అంతరించటానికి ఎక్కువ రోజులు పట్టదు. విప్లవానికి నాంది యిదా?

మెల్లగా నిద్రపట్టింది.

తను కొండదిగుతున్నాడు. వెనకాలనుంచివచ్చి ఎవరో తనచేతినిపట్టుకున్నారు. తోటవేపు చీకట్లోకి తీసుకొనివెళ్ళారు. గాలికి చెట్లు కదిలినట్టు. మంచు పడుతోంది,

355

తన చేతిలో ఆమెచెయ్యి వణుకుతోంది. చుట్టూ నిశ్శబ్దం. ఛాతీవరకు ఎత్తయిన గడ్డిలో నడుస్తున్నారు. అమ్మో పాములు వుంటయ్యేమో? చేతులు పెనవేసుకొన్నాయ్. కోయిలలు కూస్తున్నయ్. ఏదో గుండె జలదరింపు. ఆమె తన కళ్ళను ముద్దుపెట్టుకుంది. ఎక్కడో దూరంగా గంటలు, నదీప్రవాహం చప్పుడు.

మెరపు మెరసింది, కళ్ళు తెరిచాడు. అమ్మవళ్లో పడుకున్నాడు తను. అమ్మ తనజుట్టులోంచి వేళ్ళు పోనిస్తోంది. గడ్డిలేదు. యూక్లిప్టస్ చెట్టుకిందవున్నారు తాము. హాయిగావుంది. తనెక్కడికో పరిగెత్తుతున్నాడు. ఎవరో తరుముతున్నారు. ఆసోఫా మీద ఎవరుపడుకుంది? ఏదుల్తోంది. అడవినడుమ పెద్దగుట్ట పై భాగంలోనుంచున్నాడు. జలపాతం తాలూకు తుంపరలు తనపై బడుతున్నయ్. చలి, అప్పుడప్పుడు లోయలోని రైలుకూత వినిపిస్తోంది. సరోజ వెల్లకిలా పడుకుంది. అమ్మ ఏదీ? సరోజ ఎందుకుంది? ఆమె అటుచూపించింది. నీలిరంగులోయలో అమ్మవడిలో... ఎవరు? ఆమెప్రియుడా? కాదు! కాదు! అసంభవం! అరుస్తూ పరిగెత్తుతున్నాడు. సరోజ విరగబడి నవ్వుతోంది.

ఛీ తనతల్లి ...పలుగాకీ...నీచమైన అర్థరహిత కామవాంఛ తను క్షమించడు. ఎంత వంచన. అమ్మో రైలు వస్తోంది. వాళ్ళదగ్గరకు ఎలావెళ్ళటం. అమ్మో తను పట్టాలమీద వున్నాడు. రైలు వేగంగా తనమీదకు వస్తూంది. తనని చంపేస్తున్నారు. రక్షించండి రక్షించండి.

పోర్టికోలో కారు ఆగిన చప్పుడు. అమ్మ వచ్చిందా! అమ్మ గదిలోకి వెళ్లాలి! ఈ వేళప్పుడు తను అమ్మగదిలోకివెళ్తే.

"ఎమిటి రాజూ"

ఎట్లాచెప్పాలో తెలియటంలేదు. ఎక్కడ ప్రారంభించాలి.

హోటల్లో చూసినదగ్గరనుండా?

"ఏమిటిరా?"

నువ్వు నాన్నకుచేసే సహాయంలాంటిదే నాకూచెయ్యాలి.

"ఏమిటిరాజూ నువ్వు మాట్లాడేది?"

"నాన్నకుచేసే సహాయంలాంటిదే నాకూచెయ్యాలి."

"సహాయం ఏమిటి"

నాన్నకు ఉపయోగపడుతున్నట్లే, నీ శరీరాన్ని అమ్మి .

"నీకు మతిచెలించిందా ఏమిటి ఆ పిచ్చి వాగుడు"

ఏడుస్తూంది. తనకి జాలేసింది. ఆమెను ఓదార్చాలని అనిపిస్తూంది.

"ఏమిటి మీదిమీదికివస్తున్నావు. చంపుతావా నా కడుపునబుట్టి......"ఆమె ఏడుస్తునేవున్నది.

356

అవును తనని కని, పెంచింది. ఒక చిన్న కణం. తరువాత పురుగంత. ఒక ఉసిరికాయప్రమాణం, రోజురోజుకీ పెరిగి పెద్దదవుతుంది. చివరకు ఒకరోజు రక్తం మడుగులో తను కళ్ళుతెరచి వుంటాడు. నీరసంగా అమ్మ... సంతోషించి వుంటుందా... తన యవ్వనం తగ్గినందుకు శపించిందో...

నాయనమ్మ అంటుండేది తను అమ్మపోలికట. బహుశః ఆరోజునుంచే తను అమ్మని ద్వేషించడం మొదలుపెట్టివుంటాడు.

కళ్ళుతుడువబోయాడు, ఆమె విదిలించికొట్టింది.

వెల్తురులో రవ్వలగాజులు ఎర్రటి కిరణాలు చిందించినాయ్.

"అమ్మా ఎటూ నువ్వు చెడిపోయావ్. నేను చెప్పినట్లు ...ఆయనను వలలో వేసుకొని, మేము చెప్పినచోటుకు తీసుకొనిరా... మేము ఆయనను... ఆయన లేక పోతే యిక్కడ రాజకీయాలు చిందరవందరై పోతాయి. అదేమాకు కావాల్సింది. విప్లవం తీసుకురావాలి. ఈ సహాయం నువ్వు తప్పక చెయ్యాలి" ఒక్కగుక్కలో అప్పచెప్పాడు.

"నామీద పట్టించావేమిటి తాగివచ్చి, యిష్టంవచ్చినట్లు పేలుతూ...కన్నతల్లిని పట్టుకొని ఎట్లాటి మాటలంటున్నావు! రాక్షసుడా దేవుడు నిన్ను నాశనంచేస్తాడు " అంది ఎక్కిళ్ళమధ్య.

తనారాక్షసుడు? "నువ్వేరాక్షసి శూర్పనఖజాతి నీది. దేవుడు నన్ను నాశనం చేస్తాడా? దేవుడెప్పుడో చచ్చిపోయాడు. పురాణ రాముడు, లక్ష్మణుడు, కృష్ణుడు పిరికివాళ్ళు. అసలువాళ్ళందరూ బూటకం. శూర్పనఖను చంపకుండా వదిలిపెట్టారు. అందుకనే నీలాంటివాళ్ళు యింకా పుడుతున్నారు. బ్రతుకుతున్నారు. వాళ్ళకిబలంమీరే. ముందు మిమ్మల్నిచంపాలి. ఈ మారణహోమం నీతోనే మొదలు.

"కన్నతల్లిని చంపుతావా? ఇంత కిరాతుడివా! నీకు దణ్ణంపెడతాను. నీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను. ఆ పిస్తోలు తీసెయ్."

పాపం చావుఅంటే మనిషికి ఎంతభయం!

ఆమె అరుస్తూ పరిగెత్తబోయింది. బెడ్‌లైట్ క్రిందపడింది.

చీకటి, చేతులు జిలజిలపెడుతున్నాయ్. పిస్తోలు పేలింది, ఆమె అరచింది. పిస్తోలుగుండు తగిలిందా! అయ్యో చచ్చిపోయిందా? రక్తంమడుగులో పడివుందేమో. అయ్యో చీకటి, తను తప్పించుకోవాలి. తను పట్టుబడతానేమో. వాకిలిఎక్కడవుంది.

357

—"లీపారియా"